

La llei de vagabunds i malefactors baix i'aspecte Médico Legal

pel Dr. R. Trinchet

El Parlament espanyol ha estructurat aquesta nova llei la necessitat de la qual es feia sentir des de molt de temps ençà tant en els medis governatius com en els judicials. En diferents Congressos penitenciaris (1), així peninsulars com estrangers, s'havien formulat en nom dels principis de defensa social, conclusions adreçades a l'internament de vagabunds i gent de mal viure en institucions adequades considerant, aquests subjectes, com a elements dotats d'un estat antisocial perillós (2).

Alguns països han legislat en sentit semblant, entre ells Holanda, Noruega, Suïssa, Estats Units d'Amèrica del Nord i Bèlgica, que fou el primer que organitzà a Europa l'internament en cases de treball, anàlogues als establiments penals, dels vagabunds i captaires amb la llei de 27 de novembre de 1891. (*Loi pour la repression du vagabondage et la mendicité*); Anglaterra, amb la llei *Prevention of crime Act* (1908) estableix el sistema anomenat *Preventive detention* que consisteixen una detenció suplementària de 5 a 10 anys en els casos de multirreincidència, i condemna els vagabunds amb penes de detenció i treball dur, que pot arribar en certs casos a un any; França castiga aquests darrers amb presó de 3 a 6 mesos de durada si revesteix formes perilloses i complerta la pena, amb l'*interdiction de séjour*. Alemanya els sotmetia a una detenció en una casa de treball per un espai de 3 a 6 anys.

En el nostre país l'antiga legislació castigà severament amb penes corporals, galeres, etc., la vagonia; però els codis dels anys 48 i 50 del segle passat es limitaven a establir càstigs de privació de llibertat i, en canvi, el de l'any 70, ho considerarà solament com una agravant;